



## Pastiersky list Žilinského biskupa na sviatok Svätej rodiny, 29. decembra 2024

### Milí bratia a sestry,

dnes v Žilinskej katedrále otvárame Jubilejný rok 2025 v našej diecéze - ako nám to určil pápež František. Začína sa rok nádeje, ktorá nesklame. Nádeje, ktorá nás, pútnikov, povedie po ceste. A privedie až do neba!

Svätý Otec v úvode do jednej knihy o Jubileu 2025 spomína princeznú Turandot, z legendárnej opery Giacomu Pucciniho. Táto čínska princezná dávala svojim nápadníkom ťažké hádanky. Keď ich nevedeli rozlúštiť, prišli o hlavu. Bola nesmierne krutá. Nechcela sa vydať. Nechcela vkladať nádej do lásky. Bola presvedčená, že nádej sklame. Že je nemožné, aby našla šťastie. Až na konci príbehu sa všetko mení. Ak túto operu poznáte, možno viete, že Giacomo Puccini ju vlastne nedokončil. Zomrel predčasne. Jej poslednú časť zložil dirigent Arturo Toscanini, a ten jej dal šťastný záver. Prichádza neznámy princ, hádanky rozlúšti a Turandot sa doňho zamiluje. Zrodí sa medzi nimi láska. A láska nakoniec zvíťazí.

V čase Vianočných sviatkov, v čase narodenia Lásky, Božieho Syna, konkrétne na sviatok Svätej rodiny - Ježiša, Márie a Jozefa - otvárame Jubilejný rok 2025 v diecéze. Tento rok nesie motto „Pútnici nádeje“. Aby sme zdôraznili, že nádej - vkladaná do **Lásky** – nikdy nesklame (por. Rim 5,5). Chceme, aj napriek starostiam a problémom, zdvihnúť zrak. Povzbudzujem vás k tomu! Zdvihnite zrak! Potešte sa z toho, že Boh sa v Ježišovi stal človekom - a dal nám novú nádej na život v nebi. Vďaka Ježišovi sa každé dieťa narodené na tejto Zemi môže stať Božím dieťaťom. Každá mama a každý otec viete, že vaša dcéra, váš syn, ktorých ste priviedli na svet, nadobúdajú prostredníctvom krstu dedičstvo v Nebeskom kráľovstve! Áno, milí rodičia, drahí manželia: vďaka Božiemu synovi sú vaše deti aj Božimi deťmi. Ďakujem vám, že im o tom hovoríte aj vy, že im pripomínate ich nesmiernu dôstojnosť!

V dnešnom evanjeliu dvanásťročný Ježiš - akoby trochu úsmevne - pripomína svojim rodičom, že on má byť tam, kde ide o jeho Otca. V chráme. Iste, pozemské skutočnosti sú dôležité. Ale je tu čosi viac. Čosi oveľa väčšie. Ježiš nie je len výnimočné dieťa. V ňom sa nebo stretáva so zemou. Boh s človekom. On nám, tak ako Márii a Jozefovi, pomáha zdvihnúť oči, aby sme zbadali zázračné Božie veci. Milí rodičia! Istým spôsobom to robí každé dieťa. Odkiaľ sa vzalo? Ako je to možné, že váš synček, vaša dcérka, prišli na tento svet? Sú vaši, pravdaže. Ale každý z nich je dar. Každý z nich je malý zázrak. Malé tajomstvo, ktoré nás presahuje.

Prežívanie Jubilejného roku nás pozýva, aby sme sa zastavili a uvedomili si, že existujú skutočnosti, ktoré nás presahujú. Že existuje oveľa väčší horizont, než tento svet. Že žijeme nielen pre seba, ale pre Boha, pre jeho kráľovstvo! Kto vkladá nádej do sveta, skôr či neskôr bude sklamaný. Kto ju vkladá do Pána, nikdy sa nesklame! V tomto duchu snívam. Snívam o zdvihnutí očí nás všetkých, obyvateľov Žilinskej diecézy, k Bohu. Snívam o obnovení viery. O obnovení nádeje - vlozenej do Lásky. Snívam o tom, že ľudia bližšie spoznajú Pána a prijmú za vlastné - za samozrejmé - poslanie ohlasovať jeho evanjelium. Že na tom budeme spolupracovať. My kňazi a vy veriaci. Že v Jubilejnom roku odpustíme. Že napravíme krivdy. Ak sme niekoho urazili alebo niekomu ublížili, ospravedlníme sa. Ak nás o ospravedlnenie poprosia, odpustíme. Ak sme niečo nespravodlivo nadobudli, v Jubilejnom roku to vrátime alebo primerane nahradíme. Očistíme srdcia. Zmierime sa. Aj s Bohom, aj s ľuďmi. Môžeme to urobiť viditeľnými skutkami, aj nenápadným pokáním. Vyznaním hriechov, svätou spoveďou. Vykonaním odpustkových úkonov. Putovaním do Jubilejných chrámov.

V našej diecéze sme vybrali päť Jubilejných chrámov: Katedrálny chrám Najsvätejšej Trojice v Žiline, Bazilika Narodenia Panny Márie v Rajeckej Lesnej, pútnický Kostol Sedembolestnej Panny Márie v Oščadnici na Kalvárii, pútnický kostol svätého apoštola Jakuba Staršieho v Dubnici nad Váhom a farský kostol sv. Martina v Martine. Vo svätom roku chystáme v našej diecéze viacero aktivít: jubileá rôznych povolání a služieb, prvopiatkové adorácie a prvonedel'né katechézy. Stretnutia biskupa, kňazov a veriacich v Rajeckej Lesnej na prvé soboty - s katechézami o vyznaní viery. Spoločné modlitby a adorácie kňazov. Púte mladých, rodín, pracujúcich, škôl - a podobne, aby sme našu nádej upriamili vyššie, nielen do tohto sveta, aby sme ju mali ukotvenú v Bohu.

A priznám sa vám, hoci už mám veľa rokov, uvažujem, snívam aj o niečom ďalšom. Že v našej evanjelizačnej a pastoračnej činnosti raz budeme schopní stáť celkom na vlastných nohách. Že jedného dňa nebudeme závisieť od podpory štátu. V roku 2019 som začal iniciatívu na obnovu života a vzťahov v rodine, vo farnosti a v diecéze. Následne som založil pastoračný fond Žilinskej diecézy. Volá sa Krok. Vložil som do tejto myšlienky už veľa a podporím Krok aj v Jubilejnom roku, aby ponúkol ďalšiu grantovú výzvu, zameranú na rozprúdenie živej viery v našich farnostiach. Prosím vás, prečítajte si o tom na farských nástenkách a na webovej stránke diecézy. A zvážte možnosť pravidelnej, čo aj maličkaj podpory tohto fondu.

V starobyľom Vianočnom hymne počas liturgie hodín sa modlíme k Ježišovi: Ty „z trónu Otca prichádzaš na cestu spásy viesť náš krok“. Veľmi mi záleží, aby naša diecéza žila a dobre fungovala, aby sme spoločne – kňazi, rehoľníci, veriaci - kráčali po ceste nádeje, za Kristom. Aby sme chápali, že ohlasovanie tomuto svetu je naša spoločná – moja, aj tvoja úloha. Napriek tomu, že mojím, ani tvojím cieľom nie je tento svet. Cieľom je nebo. Tam je naša vlasť! Tu len prechádzame, túto planétu nevlastníme, a nič si z nej neodnesieme. Nie sme majitelia, iba správcovia. Mám víziu, že náš Krok bude krokom práve k tomu, aby sme sa učili byť dobrými správcami vecí, ktoré sú nám na Zemi zverené. Aby sme sa na veci neupínali, ale používali ich primerane, rozvážne. Pre dobro blízkych a pre úsilia, ktoré vedú k pozdvihnutiu ľudí k Bohu. Zapojte sa, prosím, v Jubilejnom roku do výziev, ktoré bude pastoračný fond Krok ponúkať!

Všetky tieto moje uvažovania sú stále vedené nádejou. Uvedomujem si svoj vek, a moje roky na mňa doliehajú. Moja nádej však neprestajne spočíva v Ježišovi Kristovi. On je ten, ktorý naše snaženia dokončí. On ich zlepší, zdokonalí. Ak budete mať chvíľu, vypočujte si, prosím, v týchto dňoch áriu „Nessun dorma“ – „Nech nik nespí“, z opery Turandot, ktorú som spomenul na začiatku. Je to určite jedna z najznámejších, a tvrdia že aj najkrajších árií na svete. Preslávil ju spevák Luciano Pavarotti. Má len pár minút, ale vždy, keď ju počúvam, prebúda vo mne nádej. Nessun dorma! Nech nik nespí! A keď sa rozplynie noc, keď zapadnú hviezdy, keď príde ráno – zvíťaziš! Sme pútnikmi nádeje. A táto nádej nesklame! Veď našou skutočnou nádejou je Kristus. Láska, ktorá zostúpila na pominuteľný svet, aby nám dala večnosť. Láska, ktorá sa narodila vo Svätej rodine. Nech táto Láska posväť aj naše rodiny a v Jubilejnom roku nám prinesie pokoj, odpustenie a skutočné šťastie! S láskou vám žehnám a modlím sa za vás. Prosím vás, modlite sa i vy za mňa.

+ biskup Tomáš

*Prečítať vo všetkých kostoloch Žilinskej diecézy namiesto homílie na sviatok Svätej rodiny.*